

**✝ Переставлення преподобного і рівноапостольного Кирила,
учителя слов'янського. І Преподобного отця нашого
Авксентія Преподобного і Марона Сирійського - 14 лютого**

Тропар (глас 4): Від пелен ти старанно премудрість сестрою собі вчинив, богонатхненний,* побачивши пресвітлу, як діву чисту,* яку ти прийняв і привів,* і нею, наче намистом золотим,* свою душу і ум прикрасив;* ти показав себе, як другий Кирило, блаженний,* розумом і іменем мудрий.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 2): Твердим і богонатхненним ученням просвічуеш світ,* як пресвітлими зорями;* обійшов ти, як блискавка, вселенну, Кириле блаженний,* розсіваючи пресвітле боже слово,* на заході, і півночі, і півдні* світ просвіщаючи чудесами.

Прокімен (глас 7): Чесна перед Господом* смерть преподобних його (Пс 115,6).

Стих: Що віддам Господеві за все, що Він воздав мені? (Пс 115,3)

Апостол (Євр 7,26-8,2): *Браття,* якраз і годилося, щоб ми мали такого первосвященника непорочного, відлученого від грішників і вищого за небеса, який не має потреби, як архиереї, щодня приносити перше за власні гріхи жертви, а потім за гріхи народу, бо він зробив це раз, принісши себе самого в жертву. Закон бо настановляє архиереями людей, немочі підлеглих, а слово клятви, що було після закону, настановляє Сина, що навіки досконалий. Головна ж річ нашої бесіди та, що ми маємо такого архиерея, який возсів на небі по правиці престола Величі, служителя святині й справжнього намету, що його Господь спорудив, не чоловік.

Алилуя (глас 6):

Стих: Блажен муж, що боїться Господа, заповіді його дуже любі йому (Пс 111,1).

Стих: Сильне на землі буде сім'я його (Пс 111,2).

Євангеліє (Ів 10,9-16): *Сказав Господь до юдеїв,* що прийшли до нього: «Я – двері. Хто увійде крізь мене – спасеться. Увійде він, вийде – і знайде пасовисько! Не приходить злодій, хіба щоб красти, вбивати, вигублювати. Я прийшов, щоб мали життя – щоб достоту мали. Я – добрий пастир. Добрий пастир життя своє за овець покладе. Наймит, що не є пастир, якому вівці не належать, – бачить вовка, що надходить, та й полишає вівці і біжить геть. А вовк хапає їх і розполохує. Бо він – наймит і не турбується вівцями. Я ж – добрий пастир і знаю своїх, а мої мене знають. Як Отець мій мене знає, і я знаю Отця, і життя своє кладу я за моїх овець. Ще й інші вівці я маю, що не з цієї кошари. Я і їх мушу привести, і вчують вони мій голос, – і буде одне стадо й один пастир!»

Причасний: В пам'ять вічну буде праведник,* злих слухів не убоїться (Пс 111,6-7).
Алилуя (х3).